

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil blot sige til fru Hanne Reintoft, at jeg tror ikke, hun med hensyn til niveauet for sikringslovene skal drage så vidtgående slutninger af mine ord, som tilfældet var her. Det, jeg sagde, var, at der i undtagelsestilfælde var mulighed for også at anvende forsorsloven.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Kjeld Olesen** til socialministeren:

„Hvordan kan ministeren tolerere, at børn fængsles, fordi børne- og ungdomsforsorgen ikke har mulighed for at tage sig af dem?“

Skriftlig begrundelse.

12 unge under 18 år er fængslet i en verserende politisag, heriblandt en 15-årig dreng, der på fjerde måned holdes i vare-tægtsarrest. Dette er godkendt af børneværnet, fordi man mangler specialinstitutioner til at tage sig af dem.

Så vidt vides, har nedskæringer i børne- og ungdomsforsorgens budgetter betydet, at planer om institutioner er blevet udskudt, således at de tidligst kan være færdige i 1975.

Direktøren for børne- og ungdomsforsorgen, Holger Horsten, har den 16. april udtalt til Politiken: „Vi står helt uden mulighed for at hjælpe disse børn, selv om det er vores opgave at tage os af dem; men det strander på bevillingsspørgsmål“. Han oplyser endvidere, at de lukkede afdelinger til kriminelle unge i en årrække har stået højt på listen over nødvendigt byggeri, men det er blevet udskudt efter regeringens spare-direktiver.

Kjeld Olesen: Hr. Vivike stillede i december måned sidste år et lignende spørgsmål som det, jeg har stillet. Han stillede det til justitsministeren, og i det svar, justitsministeren gav dengang, blev der sagt, at desværre har det ikke i alle tilfælde været muligt gennem børne- og ungdomsværnet

midlertidigt og med kort varsel at anbringe de unge på tilstrækkelig sikre steder. Så skulle man jo tro, at socialministeren ville tage dette til sig og sige, at naturligvis kan man ikke acceptere, at mindreårige i et humanistisk indstillet velfærdssamfund fængsles, især ikke når begrundelsen er, at børne- og ungdomsforsorgen ikke har plads. Men nu har vi oplevet nogle nye og meget graverende eksempler, da vi har set, at børne- og ungdomsforsorgens eget personale har sagt: Ja, vi skulle tage os af dem, men vi kan ikke, vi har ikke mulighederne på grund af regeringens spareplaner.

Nu har jeg stillet spørgsmålet, fordi jeg ikke mener, at man kan tolerere, at mindreårige fængsles med denne begrundelse, og jeg har stillet spørgsmålet for at få opklaret, om ikke socialministeren har til hensigt at leve op til det, synes jeg, meget store ansvar, hun vitterlig har i denne sag.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det problem, som hr. Kjeld Olesen berører, blev jo i 1960 taget op til principiel overvejelse af børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn på foranledning af den daværende straffelovskommission. Resultatet af overvejelserne blev, at der blev stillet forslag om indretning af i alt 3 såkaldte observationsafdelinger inden for børne- og ungdomsforsorgen for unge kriminelle, mod hvem der indledes strafforfølgning. Man foreslog, at én blev placeret på Sjælland, én på Fyn og én i Jylland. I 1966 blev en observationsafdeling på Fyn taget i brug, men de øvrige planer er endnu ikke realiseret.

Jeg vil gerne give en forklaring på, hvorfor man ikke i de forløbne år, i løbet af 1960erne, er kommet længere med denne sag. Når det ikke hidtil, hverken under de tidligere regeringer eller under den nuværende regering, har været muligt at placere flere observationsafdelinger på børne- og ungdomsforsorgens investeringsprogrammer, hænger det sammen med, at der både i børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn og i det økonomiske